

Ústavní expert: Spor o očkování je spor o charakter státu

- CZ24 News | 3. ledna 2022

ČESKO: Spor o dobrovolnost či povinnost covidového očkování je sporem o charakter státu a jeho vztahu k občanům.

Očkování proti neštovicím a covidu - nebe a dudy

Propagátoři povinného covidového očkování se ohánějí příkladem očkování proti pravým neštovicím, které bylo úspěšné a vedlo k vymýcení nemoci. Ovšem to se musí objevitel očkování proti neštovicím Edward Jenner v hrobě obracet. Očkování proti pravým neštovicím, jež měly vážnější následky než covid, bylo vysoce účinné a chránilo očkovaného doživotně a zabraňovalo šíření nemoci, takže v roce 1980 byly pravé neštovice Světovou zdravotnickou organizací prohlášeny za vymýčené.

Naproti tomu covidové očkování nedokáže zabránit šíření nemoci, protože očkovaný se může nakazit a nákazu šířit. Covidové očkování chrání před těžkým průběhem, ovšem to také ne vždy, což dokazují i očkovaní pacienti v nemocnicích a na jednotkách intenzivní péče. Povinné očkování však musí být podloženo ochranou společnosti, tedy zamezením šíření nemoci, ne pouze ochranou očkovaného.

donationbanner]

[Za týden 20.-26. 12. 2021 bylo nově nakaženo 24 180 neočkovaných a 15 366 očkovaných, včetně očkovaných třetí dávkou.](#) Přitom počet očkovaných je zkreslený směrem dolů tím, že se podstatně více testovali neočkovaní v zaměstnání či ve školách, kdy očkovaní se testovat nemuseli, přestože covid mohli šířit. Plošnějším testováním neočkovaných se více odhalí bezpříznakových přenašečů viru, zatímco u očkovaných lze předpokládat, že se díky netestování odhalí méně přenašečů viru. Odborník na zdravotnické právo Ondřej Dostál zveřejňuje data ze statistiky Ústavu zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS). Podle těchto dat z 29. 12. 2021 bylo hospitalizováno celkem 3 460 osob s covidem, přitom 2 096 bylo neočkovaných a 1 364 očkovaných, tedy asi v poměru 3 neočkovaní na 2 očkované. Očkování nedokáže zabránit šíření nemoci.

V zásadě je účinnost covidového očkování 6 měsíců, pak se doporučuje další dávka, neboť jeho ochrana klesne. U některých typů vakcín je to doba ještě kratší. Nejen ve srovnání s očkováním proti pravým neštovicím, ale i ve srovnání s ostatními státem nařízenými povinnými vakcinacemi, je covidové očkování nejméně úspěšné a to s velkým odstupem. Jiná povinná očkování (TBC, tetanus aj.) chrání doživotně nebo na řadu let. Covidové očkování chrání jen v řádu měsíců se s jiným povinným očkováním srovnávat nemůže, respektive z tohoto srovnání vychází nejhůře. Kdyby takto bylo účinné očkování proti pravým neštovicím, tedy že očkovaný je chráněn jen půl roku, byl by to debakl Edwarda Jennera a očkování by se neujalo.

Státy neřídí elity

Nařídít povinné očkování má v moci stát. Státy však ne vždy řídí elity. Často se do rozhodujících funkcí mohou dostat lidé, kteří jsou hloupí. Hloupá pak mohou být i jejich rozhodnutí. Příkladem z

nedávné doby je v mediích uvedený výrok nové německé ministryně obrany Christine Lambrechtové, která před Vánoci 2021 navrhla zpřísnění sankcí proti Rusku. Sankce by podle ní měl „osobně pocítit“ také prezident Vladimir Putin a uvedla: „Neměl by mít dovoleno chodit nakupovat na Champs-Élysées v Paříži.“. Nad tím, že německá ministryně si váženě myslí, že ruský prezident běhá někde v Paříži po obchodech, zůstává rozum stát. Jestliže se takoví lidé dostanou do vlády v Německu, mohou se dostat i jinde.

Hloupí lidé s velkou mocí jsou ideálním cílem pro různé nátlakové skupiny. Jejich hloupost je zárukou, že mohou být snadno ovlivněni, a jejich moc je prostředkem, kterým různé zájmové skupiny dosahují svého zastřeného cíle, včetně obrovských zisků. Příkladem je i Zelený úděl Evropské unie, na kterém vydělají výrobci některých druhů energie a některých technologií na úkor většiny občanů.

Povinné očkování jako byznys

Každé povinné očkování je i velký byznys pro výrobce vakcín. Zajišťuje jim masový odbyt výrobků, které zaplatí stát. Sen každého podnikatele. Je jasné, že velké peníze mohou být použity i na ovlivňování politiků, novinářů a veřejnosti ve prospěch nového povinného očkování. Vždyť občas prosákne, jak ten či onen výrobce či obchodník s léčivými se snažil pokoutně dosáhnout toho, aby jeho výrobek byl placen veřejným pojištěním či aby právě jeho výrobek lékaři přednostně předepisovali. A co se provalí, bývá jen pověstným vrcholkem ledovce.

V roce 2021 zrušil web *Aktuálně.cz* možnost nových textů v rámci blogů autorů, kteří psali o covidovém očkování kriticky. Když jsem se dotázal šéfredaktora Josefa Pazderky, zda *Aktuálně.cz* či vydavatelský dům *Economia* mají příjmy z různých kampaní na reklamu na covidové očkování, neodpověděl. Nebyli tedy někteří autoři omezeni v rámci pokoutného ovlivňování politiků a veřejnosti ve prospěch covidového očkování?

A zde je největší nebezpečí povinného covidového očkování. Stát razantně snížil požadavky na to, co dosud od povinných vakcín požadoval z hlediska trvání jejich účinnosti. Pakliže se skutečně podaří prosadit povinné očkování, které má účinnost jen asi 6 měsíců a pak musí dojít k přeočkování, chopí se této možnosti i výrobci jiných vakcín. Možných vakcín s účinností v řádu měsíců na různé nemoci je více a každý výrobce by je chtěl jako povinné. Povinné očkování se může stát dalším případem, jak ze státu udělat dojnou krávu. Je to o to závažnější, že nejde jen o přesun státních peněz, ale o zásah do těl jeho občanů. Žádné právo není absolutní, ani osobní nedotknutelnost. Stát ji může narušit povinným očkováním, ale nesmí této možnosti nadužívat. Povinného očkování vnucovaného občanům má stát nařizovat jako šafránu a vždy poměřovat, zda zásah do práva člověka je vyvážen přínosem.

Z tohoto pohledu je obrovský rozdíl v přínosnosti původních povinných očkování a nově prosazovaného covidového očkování. Pakliže by se akceptovalo covidové očkování jako povinné, je to otevření vrat pro nátlakové skupiny, které se dříve či později chopí příležitosti a budou chtít prosadit řadu dalších, podobně omezeně účinných očkování jako povinných.

AUTOR: Zdeněk Koudelka